

„látta Isten, hogy jó”

Az isteni teremtés jósága, a gyümölcs „szemre szép és tekintetre gyönyörű” jellege szépen felismerhető teremtett világunk kis kerti zugaiban is. Ez a foglalkozás annak a felismerésére hív, hogy a minket körülvevő élőlények szépek és hasznos, szerethető mivoltára irányítsuk a résztvevők figyelmét, ezáltal is vezetve őket azok „megőrzése” irányába. A foglalkozás két részből áll: egy beszélgetős interaktív részből és egy agyagozásból.

Szükséges idő	90 perc (egy osztály - kb 25 fő - esetén)
Résztvevők száma	legalább 5 fő, legfeljebb 30 fő
Életkor:	10+
Eszközök:	képek a természettel harmonikus kert élőlényeiről, ráírva a lapra a faj nevét is (résztvevők száma + 10 db) agyag a résztvevők számának megfelelő számú kockákra felvágva újság vagy egyéb papír, koszolható felület az agyagozáshoz 5 főként egy kis tálka víznek víz a tálkákba

Instrukciók

1. Az óra előtt rakjuk ki a kerti élőlényekről készült fotókat jól látható, és mindenki számára könnyen körüljárható és hozzáférhető módon.
2. Beszéljünk az édenkertről. Idézzük fel a Szentírás releváns szavait, történetét (Ter 2,4-23) Isten vajon miért teremtett nekünk, embereknek édenkertet? Milyen lehetett az? Hasonlítanak rá a mi kertjeink? Miben? És miben nem?
3. Ezután a résztvevők választanak maguknak képet a kirakottak közül. Nem adunk hozzá szempontot. A résztvevők a kép többiek számára való megmutatásával és az élőlény megnevezésével kezdve elmondják, hogy miért épp ezt az élőlényt választották.
4. Figyeljük meg, hogy milyen indokok hangzanak el a résztvevők szájából. (pl. szép a színe, mézet gyűjt, cuki, van nekünk is, szeretem...)
5. Összegezzük a résztvevők által említett érveket. Isten mindent szépnek, jónak, sőt hasznosnak teremtett. Minden élőlény szerethető.
6. Fókuszálva a hasznosságra, indítsuk el ismét a kört: vajon miért hasznos a választott élőlény? Lehet olyan eset, amikor nem fogjuk tudni konkrétan, hogy miért hasznos, de ez csak a tudásunk korlátozottságát mutatja. Feladat lehet annak kiderítése, hogy miért is hasznos az az élőlény, amiről most éppen nem tudjuk, hogy miért is az.
7. A beszélgetős, interaktív részt lezárhatjuk egy összeggel: minden élőlény szép, jó és hasznos is, amit Isten teremtett.
8. A kiválasztott képeket a résztvevőknél hagyva felkészülünk az agyagozásra. Kiosztjuk a papírokat az agyagokat, és a vízzel töltött tálkákat.
9. A feladat adott. A képen szereplő élőlényeket formázzák meg a résztvevők agyagból annyira pontosan, amennyire csak tőlük telik. Az agyag ha repedezik, akkor az ujjaink leghegyét a kirakott vízbe mártva tudjuk ismét simulékonnyá tenni azt. Törekedjünk a minél pontosabb forma elkészítésére.
10. Az agyagélőlények elkészültével nézzük meg az alkotásokat! Majd kérdezzük meg az alkotókat, hogy mennyire hasonlít meglátása szerint az ő agyagformája a képen szereplő élőlényhez. Bármilyen nagyszerű alkotások is születtek, bizony látni kell, hogy nem olyan, mint amelyeneket a képek ábrázolnak. Például a színe, a részletek finomsága mindenképp szembevetendő, hogy más. Vajon tud az ember pontosan olyan élőlényt „teremteni”, mint amit a kép ábrázol? Mi a legalapvetőbb különbség közöttük? Tud énekelni az agyagmadarunk? Megeszi a mi katicabogarunk a levéltetveket? Tud mézet gyűjteni az elkészült méhecske? Életet csak Isten tud adni.

Szalay Tímea, teremtésvédelmi megbízott